Cercles viciosos

Per EloiA el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Sol

Lletra original

Ernest viuamb la Sònia, però en privatté un amor descontrolatamb la companya de feina que s'ha separatd'en Manel,que s'entén amb la Pilar,la que un dia es va trobarel seu home al llit cardant amb un tal Joan.Més o menys tothom s'equivocai s'enreda amb qui no toca.I és tant certque ningú es conforma amb el que té,fins que un dia es trobaabandonatper qui sempre va ser al seu costat.Sara sapque la història amb el Joanno va a enlloc perquè és casatamb la mare d'aquell noi que la mira tant,un tal Pepque festeja amb la Remeique és de Valls i un dia al mesrep la Sònia que així es venja del seu Ernest.Més o menys tothom s'equivocai s'enreda amb qui no toca.I és tant certque ningú es conforma amb el que té,fins que un dia es trobaabandonatper qui sempre va ser al seu costat

Lletra traduïda

... d’home-papallona.

"És la cançó que pot recordar més el cinisme simpàtic de les lletres antigues d'Els Pets. Parla del fet que ens passem la vida empaitant qui no tenim. T'estima una persona a qui no fas cas perquè tu estàs pendent d'aquella que alhora va darrera del teu cosí, que abans anava amb la que va amb tu ara. La tornada té moralina i diu que tothom s'equivoca i s'enreda amb qui no toca, i que ningú es conforma amb el que té fins que un dia es troba abandonat." (Gavaldà) En un concert d'Els Pets en Gavaldà va dir que aquesta era la cançó més trista del disc. És trista perquè parla de "l'home papallona" portat a l'extrem: aquell que mai sap lligar-se ni estimar res ni ningú. Anem somniant amors platònics sense estimar de debó a la gent de carn i ossos que tenim al davant. Esperem que l'altre sigui perfecte i no ens recordem que Déu no es va esperar a que nosaltres fóssim purs o perfectes per estimar-nos.

Per altra banda, si mai et trobes abandonat clava el teu esguard en aquell home que penjat al patíbul es sentia abandonat pels homes i pel seu Déu estimat: *Arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda. 34 I a les tres de la tarda, Jesús va cridar amb tota la força: -Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani? -que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?» (Mc 15, 33-34)*